

<http://www.wijkginderbroek.be>

september 2010

Seniorenfeest

vrijdag 22 oktober

Wie wordt er verwacht?

Alle senioren en ook hun partner.

Ook wie vroeger lange tijd in Ginderbroek heeft gewoond, is van harte welkom.

Hoe ziet het programma eruit?

15.00 uur: deuren open

15.30 uur: kopje koffie of thee met een gebakje

16.15 uur: eerste optreden van de Zingende Schoenmaker

17.15 uur: feestmaaltijd

18.30 uur: tweede optreden van de Zingende Schoenmaker

19.30 uur: tombola

20.15 uur: stemmige muziek en een babbeltje.

Als bijdrage betaal je € 6,00 voor de hele namiddag en een gratis tombola. Het grootste deel wordt door de wijk bijgepast. **Een hele investering en daarom hopen we dat al wie ingeschreven is, ook werkelijk komt!**

Als je onverwachts niet kunt komen, gelieve dan zo vlug mogelijk te bellen naar Louis Van Baelen, ☎ 014/31 06 09.

Je kunt het inschrijvingsformulier afgeven tijdens de rondgang van de straatafgevaardigde. Als je dan niet thuis bent, steek je het formulier in de brievenbus van voorzitter Louis Van Baelen, Ginderbroek 38, ☎ 014/31 06 09, **vóór 16 oktober**.

Voor de vrijwilligers: Klaarzetten van de zaal op donderdag 21 oktober - 10.00 uur voor de mannen: tafels en stoelen
- 14.00 uur voor de vrouwen: de tafels dekken

We vragen nog jongere vrijwilligers om op het seniorenfeest te komen helpen: - van 15.30 uur tot 18.00 uur om op te dienen
- van 18.00 uur tot 20.30 uur om te tappen.

Wie in de namiddag of 's avonds wat tijd vrij heeft, geeft een seintje aan Louis Van Baelen, ☎ 014/31 06 09.

Zo kunnen de gepensioneerden aan tafel blijven zitten en moeten ze zelf niet inspringen.

De Zingende Schoenmaker van Berlaar met humor, sketches en Vlaamse meezingers (www.dezingendeschoenmaker.be).

Enveloppe Ginderbroek 2010

Elk jaar vragen we een bijdrage voor de wijkwerking.

Daarmee wordt een geschenk gekocht voor de gouden jubilarissen en een verjaardagpakje voor de 80-plussers.

Met die opbrengst betalen we ook een gedeelte van de drukkosten. Zo kunnen we de wijkblaadjes, de overlijdensberichten en de brochures *Zo leefde Ginderbroek* gratis blijven uitdelen.

Den Uyt zal eigen elektriciteit produceren

Nog voor het einde van het jaar produceert sporthal Den Uyt zijn eigen elektriciteit. Samen met de renovatie van de dakbedekking komt er op het dak een dikke folie met fotovoltaïsche cellen. De verwachte energieproductie volstaat om acht gezinnen te voorzien van elektriciteit.

In plaats van panelen werkt het gemeentebestuur met een dikke folie. Dit materiaal weegt veel lichter en wordt als het ware op het dak gekleefd. Het rendement ligt wel iets lager dan bij panelen. Omdat de folie verwerkt wordt in de dakbedekking en een egaal uitzicht heeft, zal dit weinig opvallen. De cellen zullen hun energie rechtstreeks aan de sporthal afgeven. Wanneer er overproductie is, wordt de opgewekte elektriciteit naar het net gestuurd. Bij minder goed weer, haalt Den Uyt zijn energie gewoon van het net.

De gemeente geeft al jaren subsidies aan zijn bewoners om zonne-energie op te wekken. Enkelen van Ginderbroek hebben al zonnepanelen of een zonneboiler geplaatst. We willen ze in het volgende wijkblaadje hun bevindingen wel eens laten vertellen.

Schulden? Blijf niet bij de pakken zitten!

Steeds meer mensen slagen er niet in de balans van inkomsten en uitgaven in evenwicht te houden. De bankrekening gaat in het rood, er worden schulden gemaakt, de interesten en de kosten groeien aan ... Voor je het weet zit je gevangen in een web van financiële problemen, onbetaalde rekeningen en schulden. Een schuldenberg verdwijnt niet vanzelf. Des te vroeger je ingrijpt, des te beter.

Het OCMW kan je op verschillende manieren helpen: bemiddeling over facturen, budgetbegeleiding, budgetbeheer, schuldenregeling,...

Het is niet gemakkelijk om met financiële problemen naar het OCMW te stappen, maar weet wel dat je niet alleen bent. In 2009 waren er 241 gezinnen in budgetbeheer, 22 volgden budgetbegeleiding, 87 gezinnen werden geholpen met het voorschieten van de huurwaarborg, enkele

gezinnen kregen een financiële steun die afhankelijk van de situatie wel of niet terugbetaald moest worden en meer van dergelijke initiatieven.

“Zelf afbetalen lukte ons niet meer en we zijn blij dat we de stap naar het OCMW gezet hebben. De maatschappelijke werker leerde ons bovendien financiële voorzichtigheid en het geeft een goed gevoel dat we steeds ergens terecht kunnen voor een luisterend oor en goede raad.”

Riool in bad ...

Het zit niet snor met de waterhuishouding in de Borgerhoutsendijk, de Polderstraat en de Hooistraat. Omwonenden vinden dat een gerichte aanpak zou kunnen voorkomen dat rioolwater niet in hun bad uitkomt.

Een van hen is André Van Rooy van de Hooistraat: *“Alles is fout gelopen bij verkeerde aanleg van de riolering. De diameters van de aansluitingen klopten helemaal niet. Vooral de situatie van de hoogteverschillen van de riolering was een grote vergissing.*

Ons raden ze nu aan om een terugslagklep te plaatsen, maar het lijkt mij logischer dat bestaande afwateringsgrachten weer opengemaakt worden. Want bij elke regenbui staat de str... letterlijk in onze badkuip.”

Als lezen moeilijker wordt ...

Vele senioren houden van lezen. Jammer genoeg verslechtert in vele gevallen het zicht met het ouder worden. Ook lukt het sommige senioren niet meer om zelfstandig naar de bibliotheek te komen. Daarom ...

De bibliotheek aan huis. - Een medewerker van de bibliotheek zal op een vaste dag boeken, cd's en dvd's thuis bezorgen.

Grootletterboek. - De gebruikte letter is bijna twee keer zo groot als de letters in gewone romans.

Luisterboek. - Een luisterboek is een voorgelezen of gesproken boek op cd, die je op elke cd-speler kan afspelen.

Verbroedering Vaderlandslievende Groeperingen

De VVG heeft in september haar vierde brochure uitgegeven. In het tijdschrift wordt er over twee personen van de wijk uitvoerig geschreven.

Eerst heb je het verhaal van Juliaan Heylen van de Nieuwstraat die tijdens de Eerste Wereldoorlog op 13 november 1917 in Haasrode sneuvelde.

Daarnaast komt het verhaal van Rik Van Hemel, eveneens van de Nieuwstraat, die het gruwelijk gevangenisregime in het concentratiekamp van Kahla, niet ver van Buchenwald, in de Tweede Wereldoorlog heeft ondergaan, maar is kunnen terugkeren.

De brochure ligt in Perswinkel 't Pleintje.

Een glasraam ter ere van Juliaan Heylen is aangebracht in het kerkje van Oeren, een deelgemeente van het dorp Alveringem. Vorige maand bleek dat er volgens de Eurostat-normen in Vlaanderen maar drie landsdorpen overblijven. Alveringem is er een van met amper 62 inwoners per vierkante kilometer. De bevolkingsdichtheid van het hele Vlaamse Gewest schommelt rond de 450 inwoners per vierkante kilometer (Mol 295, Ginderbroek 1000).

Alveringem ligt in de Westhoek van ons land en de streek is zo plat dat je alle dorpen van ver ziet liggen. Kijk je om je heen, dan zie je rechts en links haast continu kerktorens. Ook omdat de dorpen het land land laten. Oeren is niet meer dan een café, een kerkje en enkele woningen. Dat café, De Leute, staat hier al meer dan driehonderd jaar en is vooral be-

roemd om die geit die er vroeger binnen ijverig de peuken opknabbelde. Samen met de geit stierf wel wat sfeer, maar De Leute blijft overeind. Dat kerkje zelf ook, al is dat eervol met pensioen en is het nu een tentoonstellingsruimte geworden.

In het zonnetje zit een man een boek te lezen voor de kerkdeur en tussen de graven van het militair kerkhof van Oeren. Hij houdt een oogje in het zeil bij de werken van beeldhouwer Johan Tahon in het kerkje, want het is een van de haltes van een tijdelijke kunstroute. Het is er stil, maar dat deert de man niet. Hij is het gewoon de leegte, de ruimte, de vertes, de *allengheid*.

Alveringem, en zeker Oeren, is het meest landelijke in Vlaanderen. Het inwonersaantal blijft al jaren trouw net onder de vijfduizend hangen en het dorp is er trots op. In het centrumdorp hebben ze alles wat ze nodig hebben: eethuizen, cafés, een apotheker, een bakker naast de kerk, een beenhouwer en een lingeriewinkel op de 'Platse', een toneelkring, een school en noem maar op.

Maar de sociale verhoudingen tussen de autochtone bevolking en de nieuwkomers lopen niet altijd gesmeerd. De geborgenheid van vroeger heeft mooie kanten: letten op elkaar, zorgen voor elkaar. Maar die zogenaamde 'sociale controle' lijkt voor de nieuwkomers soms iets overdreven en leven liever op hun eigen.

Als je eens in de Westhoek komt, moet je een bezoek brengen aan Alveringem, en zeker aan het kerkje van Oeren met een glasraam van een van onze gesneuvelden.

Was de zomervakantie te lang of niet?

Voor sommige ouders mocht de vakantie gerust nog een tijdje duren, maar anderen vonden dat het na een tijdje meer dan genoeg was geweest. Zij telden dan ook dag na dag af naar 1 september en het moment waarop de schoolbel eindelijk weer zou rinkelen.

Duurde de vakantie nu te lang of niet?

Een van de antwoorden kwam van Jos Hooyberghs of Jos van 't Pleintje, die min of meer de woordvoerder van de wijk aan het worden is.

“Het wordt voor mijn twee bengels echt wel tijd dat ze weer naar school kunnen. We hebben het er vanmiddag aan tafel nog toevallig over gehad. Wij zijn allebei zelfstandig, dat brengt inzake opvang wel problemen mee. Gelukkig kunnen we terugvallen op mijn schoonvader die hier zijn hemel al aan het verdienen is met onze bengels onder meer naar de grabbelpas te brengen en ze ook weer op te halen. Die mens is ook geen 16 meer, dus 's avonds is zijn korfje vol.

Neen, laat de school maar beginnen. We zijn thuis al begonnen met de schoolstof een beetje te herhalen. Enkele rekensommetjes, een mondje Frans ... kwestie van zich al een beetje op te warmen.”

Herinneringen van onze senioren

Een knikker, een bal en een step, wat hadden we toen pret,
Nu verlangt men enkel nog naar internet.

Met zijn tieners op straat, vrienden ondereen,

Nu op je eentje voor de computer, helemaal alleen

Een oude fiets, meestal van iemand geleend,

Nu fonkelend nieuw, volgend jaar misschien weer een?

Een scheur in je broek, een knoop die ontbrak,

Nu netjes gestreken, precies een zondags pak.

Ons taaltje was pittig, het zuiverste dialect,

Nu Algemeen Beschaafd Nederlands, zo hoort het, anders kom je nergens terecht.

Dikkopje vangen en in de wei kalfjes horen loeien,

Nu naar de kinderboerderij om nog dieren te zien groeien.

We speelden op straat, geen auto in zicht,

Nu staat op elke hoek van de weg een rood licht.

We konden van sleutelbloem en korenbloem een boeketje binden,

Nu zijn het beschermde bloemen, enkel nog in boeken te vinden.

Onze kennis raapten we op van de straat en uit de natuur,

Nu halen we onze kennis van internet, uur na uur.

Herinneringen, misschien ook dit voor u,

Herinneringen uit vervlogen tijden.

Maria Carolus